

Stephen in Alex Kendrick

ODLOČITEV

za moške

Priročnik za osebno rast
in delo v zakonskih skupinah

ODLOČITEV
za moške

Odločitev za moške

Stephen in Alex Kendrick
z Randyjem Alcornom

uredil: Lawrence Kimbrough

Družina
2016

STEPHEN IN ALEX KENDRICK
Z RANDYJEM ALCORNOM

ODLOČITEV
ZA MOŠKE

NASLOV IZVIRNIKA

STEPHEN AND ALEX KENDRICK: THE RESOLUTION FOR MEN

© IZVIRNIK: 2011 KENDRICK BROS., LLC

© ZA SLOVENSKO IZDAJO: 2016, DRUŽINA D. O. O.,

IZDAJA: PRVA

PREVOD: LEON JAGODIC

JEZIKOVNI PREGLED: ANA PAVLEK

OBLIKOVANJE NASLOVNICE: B&H PUBLISHING GROUP

GRAFIČNA PRIPRAVA: PAVLE ROT, DRUŽINA D. O. O.

IZDALA IN ZALOŽILA: DRUŽINA D. O. O.

ZA ZALOŽBO: TONE RODE

TISKANO: V SLOVENIJI

NAKLADA: 800 IZVODOV

LJUBLJANA 2016

VSE INFORMACIJE O KNJIGAH ZALOŽBE DRUŽINA
NAJDETE NA SPLETNI STRANI: www.druzina.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-4

KENDRICK, Stephen, 1973-

Odločitev za moške / Stephen in Alex Kendrick z Randyjem Alcornom
; uredil Lawrence Kimbrough ; [prevod Leon Jagodic]. - 1. izd. - Ljubljana :
Družina, 2016

Prevod dela: The resolution for men

ISBN 978-961-04-0254-1

1. Kendrick, Alex, 1970- 2. Alcorn, Randy C.

283645184

Kazalo

Uvod.....	9
Odločitev	15
Prvi del: Klic možem	19
1. poglavje: Zakaj potrebujemo može odločitve?	21
2. poglavje: Vizija življenja nekega očeta.....	39
3. poglavje: Pretrgati spono, ki nas vežejo na preteklost	55
Drugi del: Sprejemanje odločitve	73
4. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste odgovoren mož	75
5. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste vodili svojo družino	95
6. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste ljubili svojo ženo	115
7. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste blagoslavljali svoje otroke	133
8. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste živeli častno	151
9. poglavje: Sprejmite odločitev, da se boste borili za pravico	169
10. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste izkazovali ljubezen.....	187

11. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste skrbeli za svojo družino	201
12. poglavje: Sprejmite odločitev, da se boste spravili s svojo preteklostjo	215
13. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste živeli pošteno	231
14. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste ostali zvesti	249
15. poglavje: Sprejmite odločitev, da boste za sabo pustili sled	265
Odločitev	279
Dodatek 1: Kako naj se pomirim z Bogom?	281
Dodatek 2: Šest pomembnih stvari, na katere morate biti pozorni v življenju svojih otrok	285
Dodatek 3: Deset morebitnih posledic za moža, ki prešuštvuje	289
Dodatek 4: Sedem korakov do boljše spolnosti	293
Dodatek 5: Skupine za odločitev: Opora za može	297
Dodatek 6: Svetopisemski odlomki za učenje na pamet skupaj z otroki	303
Dodatek 7: Kako naj molim za svojo družino	307
Dodatek 8: Izogibanje pornografiji	311
Dodatek : Sklepni govor iz filma <i>Pogumni</i>	317
Vprašanja za pogovor	321
Zahvale	327

ŠIBKI MOŽJE NE BODO SPOSOBNI PRENESTI
VSEBINE TE KNJIGE.

ODLOČITEV NAMREČ NI ZA BOJAZLJIVCE,
SAJ BODO TISTI, KI JO BODO SPREJELI,
OD ZDAJ NAPREJ NOSILI VEČJO ODGOVORNOST.

KNJIGA VAS BO IZZVALA, DA SE BOSTE ODMAKNILI
OD TEGA, KAR VAM JE DOMAČE, SE SOOČILI
S SKRITIMI TEŽAVAMI IZ PRETEKLOSTI
IN SE ZAVESTNO ŽRTVOVALI ZA DOBRO
SVOJE DRUŽINE IN SVOJE VERE.

ČE BOSTE SPREJELI TA IZZIV,
BOSTE UGOTOVILI,
DA ŽIVLJENJE
V SKLADU Z *ODLOČITVIJO*
KORENITO SPREMINJA VAŠE PRIORITETE
IN VAM POMAGA POSTATI MOČAN MOŽ,
KI JE ZVEST **B**OGU.

POTREBEN BO POGUM.
TODA SPLAČALO SE BO.

OPOZORILI SMO VAS.

UVOD

Knjiga je nevsiljiv klic možem, naj pogumno živijo za svojo vero in svoje družine. Napisana je tako, da vas načrtno izziva, da bi postali mož, kakršnega hoče Bog.

Na naslednjih straneh bomo spregovorili o edinstveni poti, ki jo je Bog namenil možu od rojstva do smrti. Govorili bomo o tem, kako pustiti preteklost za seboj, kako postati močnejši duhovni voditelj svojega doma, kako osvojiti srca svojih otrok in izoblikovati trden značaj, da se boste razvili v moža, kakršnega hoče iz vas napraviti Bog. In končno vas bomo spodbudili, da boste s slovesno *Odločitvijo* izbrali življenje za višji, Božji namen.

Radi bi, da bi doživeli srečo, ki je posledica neustranskega sprejemanja odgovornosti, ki jo je Bog naložil vsem možem, ne glede na pretekle napake, da bi srčno živeli življenje, ki nam ga je Bog namenil prav zdaj, in za seboj pustili bogastvo, ki bo ostalo še mnogim generacijam.

Žal veliko preveč mož zapravi svoje življenje. Boga, ki ga častijo, v resnici sploh ne poznajo, zato niso povsem prepričani, za kaj živijo. Ker so malodušni in neodločni,

duhovno tavajo skozi življenje v megli zmede in brezbrinosti. Lahko vam povedo, kaj bodo počeli za vikend, nimajo pa pojma, kakšen je njihov cilj za življenje ali za večnost. Zato dan za dnem navidezno nekaj počnejo, vseeno pa večino svojega časa pripravijo za banalne zadeve.

Možje se marsikdaj ne zmenijo za to, da doma s svojo otopelostjo ustvarjajo velikansko vodstveno praznino. Ne zavedajo se, kako slabo vplivajo na svoje žene in otroke, ker jih duhovno ne usmerjajo in vodijo.

Toda ni nam treba še naprej živeti tako.

Naj nas navdihuje dejstvo, da se, ko se možje zbudijo in stopijo na čelo, dogajajo velike reči. Ko namreč mož končno dojame svojo vlogo in se odločno preda Božjemu načrtu, se njegovo življenje povsem spremeni. Njegove prioritete in vizije postanejo jasne, njegovo življenje pa dobi povsem nov cilj. Nauči se reči 'ne' grešnim in nepomembnim stvarim, ki ga ovirajo, in se trdno, ne glede na okoliščine, držati svojih vrednot in zavez.

Starozavezni prerok Jozue je bil mož odločitve. Vedel je, kdo je in kaj je njegova odgovornost. S svojo srčnostjo, vero in pogumom je vodil boječe, neodgovorne izraelske može v vedno nove bitke in zmage. Tudi ko se je njegovo življenje iztekalo in je stopil pred svoje sonarodnjake ter jih nagovoril v slovo, je bila njegova iskrena odločitev za Boga in zaveza z njim, ki je bil voditelj njegove družine, še vedno povsem jasna. Rekel je:

Če pa je slabo v vaših očeh, da bi služili Gospodu, si izberite danes, komu hočete služiti: ali bogovom, katerim so služili vaši očetje onstran reke, ali bogovom Amorejcev, v katerih deželi prebivate. Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu.

(Joz 24,15)

Neomajen je bil in se pri tem ni oziral na to, kaj so se odločili storiti tisočeri možje okrog njega. Na Jozueta ni niti malo vplivalo, ali so njegovemu pozivu pritrdili ali ne. Še preden so namreč oni sprejeli svoje odločitve, se je Jozue že odločil.

»Jaz in moja hiša ...«

Pa tudi če bo njegova hiša edina.

Jozuetove besede pa se dvigajo iz zgodovine in še danes odmevajo v naših ušesih. Sprašujejo nas: »Kakšno je tvoje stališče? Zdaj se odloči! Nehaj omahovati in čakati. Nehaj begati sem in tja ter ne bodi ne tič ne miš. Jasnno povej, kaj misliš! Kaj še čakaš?«

No, kako bi zdaj odgovorili na ta vprašanja?

Kako daleč oz. blizu ste svoji odločitvi v primerjavi z Jozuetom?

Če vam manjka trdnosti, se morate odločiti. Boste z Bogom odrinili na globoko ali pa se boste še naprej igrali v plitvini? Boste sledili najnovejši popularni filozofiji in se zanašali na srečo ali se boste modro soočili z resničnimi življenjskimi vprašanji?

Prepričani smo, da se vedno več možem upira njihova povprečnost in niso zadovoljni z nizkimi merili, ki jih postavlja naša mračna družba. To so možje, ki si želijo skupaj z drugimi močnimi možmi nadeti ščite in se kot še nikoli doslej pogumno postaviti za Kristusa in svoje družine. To so možje, ki hočejo kar najbolje izkoristiti dneve, ki so jim še na voljo. Možje, ki razumejo, da je večnost predolga, da bi zapravili preostanek tega kratkega časa na zemlji.

Skozi zgodovino so možje, ki so živeli izjemno življenje in za seboj pustili kaj velikega, tako ravnali namenoma. Vedeli so, da mož ne naleti na poštenost zgolj po naključju in da ni zvest Bogu samo po nesreči. Da otopenost vodi le v brezplodnost. Če namreč mož ne naredi ničesar, kar mu naroča Sveto pismo, naj stori za svojo

družino, potem ne more pričakovati, da ga bo na koncu Bog imel za sebi zvestega. S svojimi duhovnimi očmi mora videti in spoznati, da bo s svojimi vsakodnevnimi odločitvami neposredno vplival na prihodnje generacije.

Božja beseda nam kliče, naj postanemo »pravi dedci«! Naj bomo to, za kar nas je Bog ustvaril, in naj storimo, kar nam je namenil. Lahko nadaljujemo tako kot do zdaj in se iz svojih napak in napak svojih prednikov ničesar ne naučimo, lahko pa utremo novo pot zvestobe za svoje otroke in mnoge generacije, ki se bodo še rodile. Čas je, da napravimo resne sklepe.

In prav zato smo napisali *Odločitev*.

KAJ JE ODLOČITEV?

O*dločitev* prinaša temeljite spremembe. To je namreč trdna zaveza, da boste od zdaj naprej živeli za to, kar je najpomembnejše. Da boste v svojem srcu najprej sprejeli, nato pa tudi z usti izrekli, da se boste posvetili izpolnjevanju odgovornosti, ki nam jih je naložil Bog, in da boste svoje življenje posvetili veri in živeli pošteno. Izraža, kakšen mož želite biti, in vas opominja na to, kako nenadomestljiv vpliv imate na naslednje generacije.

Odločiti se pomeni sprejeti sklepe – enkrat za vselej. Sveto pismo za odločnega človeka pravi, da je *trden*, kar pomeni, da si je sam izbral, da se bo boril za to, kar je prav, in da bo pri tem tudi vztrajal. Psalmist namreč pravi: Blagor človeku, katerega »srce je *trdno*, zaupa v Gospoda« (Ps 112,7).

Trdna, resnična in dobro premišljena odločitev bo spremenila smer dnevom, ki so vam še na voljo, in vas popeljala čez ciljno črto, nad katero bo pisalo ZVEST,

tako da boste lahko z novo močjo tekli preostanek svojega življenjskega maratona in se vam nikoli več ne bo treba ozirati nazaj.

Vsebina *Odločitve* iz knjige temelji na najpomembnejših nalogah, ki jih možu daje Božja beseda. Vsak stavek navaja eno dolžnost, ki jo morate sprejeti kot voditelj svojega doma. Skupaj pa predstavljajo poziv k akciji, in če boste živeli v skladu z *Odločitvijo*, boste, ko boste nekoč stali pred Bogom, slišali, kako vam pravi: »Dobro si opravil!«

Tole je *Odločitev za može*, ki vam jo bomo razložili in vas izzvali, da jo v prihodnjih dneh sprejmete za svojo ...

Odločitev

Slovesno prisegam pred Bogom, da bom prevzel polno odgovornost zase, za svojo ženo in svoje otroke.

Ljubil jih bom, varoval in jim služil,
učil jih bom Božje besede
kot duhovni voditelj svojega doma.

Zvest bom svoji ženi, ljubil jo bom in spoštoval
in pripravljen bom dati zanjo svoje življenje,
kakor ga je Kristus dal zame.

Svoje otroke bom blagoslavljal in jih učil ljubiti Boga
z vsem srcem, vsem mišljenjem in vso močjo.

Vzgajal jih bom, da bodo spoštovali avtoriteto
in živeli odgovorno.

Spopadal se bom z zlom, iskal resnico in ljubil usmiljenje.

Molil bom za druge, do njih bom prijazen,
spoštljiv in sočuten.

Marljivo bom delal, da bom poskrbel
za potrebe svoje družine.

Odpuščal bom tistim, ki so mi storili krivico,
in se spravil s tistimi, ki sem jim krivico storil jaz.

Učil se bom iz svojih napak, se kesal svojih grehov
in živel pošteno kot mož, odgovoren Bogu.

Prizadeval si bom, da bom čistil Boga,
da bom zvest njegovi Cerkvi,
da bom upošteval njegovo Besedo in izvrševal njegovo voljo.

Pogumno bom deloval v moči, ki mi jo daje Bog,
da bi do konca svojega življenja izvrševal to obljubo
v njegovo slavo.

*»Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu.«
(Joz 24,15)*

Točke *Odločitve* so ključne stvari, ki nam jih je Bog zapovedal v Svetem pismu, zato jih moramo vzeti zelo resno. To ni seznam kratkoročnih ciljev za razmislek. Tudi ni sklep, kakršne sprejemamo za novo leto in jih po nekaj tednih opustimo. To je življenjska odločitev, za katero se zavežemo in za katero se potem *spet in spet* odločamo do konca svojih dni.

Ko boste prebrali besedilo, boste morda ugotovili, da se strinjate z vsemi navedenimi točkami, toda zdelo se vam bo, da se še niste pripravljene zavezati k vsemu. S tem ni nič narobe. Sveto pismo namreč pravi, da je bolje, da ničesar ne obljubimo, kot pa da smo pri tem prehitri in se potem obljube ne držimo. Vseeno ne gre za neke nove ideje. Izhajajo namreč neposredno iz Svetega pisma. In ker nam je Bog že zapovedal, da moramo živeti tako, seveda od nas tudi pričakuje, da bomo živeli po teh smernicah.

Izzivamo vas torej, da zgolj naredite tisto, za kar bo Bog od vsakogar izmed nas tako ali tako terjal odgovor. Zato bodite prepričani, da boste z njegovo pomočjo zmogli izpolniti to zavezo. Če se boste namreč zanašali nanj, bo vsakomur izmed vas dal milost in moč, da mu boste zvesti.

Ko boste prebrali *Odločitev*, vas bo morda prevzel občutek nesposobnosti, kakor da bi bila vaša preteklost velikanski mlinski kamen, ki vam visi okrog vratu in vas zadržuje. Vsi smo napravili številne napake. Vsi smo se velikokrat spotaknili. Toda Božja milost presega našo preteklost. Tudi pričevanja drugih in Božja beseda nam kažejo, da ni nikoli prepozno za to, da bi naredili, kar je prav. Nobene potrebe ni, da bi bile napake iz preteklosti tudi napake v prihodnosti. Čeprav ste v preteklosti pri nekaterih stvareh padali, lahko vseeno rastete in postanete Božji mož ter se uspešno izkažete v vlogi moža, očeta in starega očeta. Najbolj pa naj vas k temu spod-

buja zavedanje, da Bog *hoče*, da bi vam uspelo. Kliče vas namreč in vas usposablja!

Morda ste bili vrsto let jezni zaradi napak, ki jih je napravil vaš oče, zaradi napak, ki so vam v življenju zadale veliko bolečin. Če je tako, je napočil čas, da se soočite s preteklostjo in se osredotočite na to, da boste postali tak oče, kakršnega bi si želeli imeti sami. Izzivamo vas torej, da zasovražite povprečnost v svojih zavezah in kakor kakšno mlačno brozgo izpljunete vsakršno polovičarstvo. Molimo za to, da bi med branjem te knjige napravili korak naprej, in upamo, da vas bo svež izbruh duhovne moči spodbudil, da boste v polnosti sprejeli vse, kar Bog pričakuje, da boste postali in storili.

Zavedamo se, da besedilo *Odločitve* ni primerno za vse može, ki boste prebrali to knjigo. Pri tem imamo v mislih tiste, ki ste še samski in ste se branja lotili zato, ker bi radi bolje razumeli vlogo moža in očeta in se tako bolje pripravili na naloge, ki vas čakajo. Morda ste že poročeni, toda še brez otrok in bi radi bolje vodili svojo ženo. Morda imate otroke, pa ste brez žene in si želite, da bi bolje razumeli vlogo očeta in da bi vam v njej uspelo. Ali pa ste že stari oče in želite kar najbolje izkoristiti in unovčiti to obdobje svojega življenja.

Ne glede na to, ali ste poročeni ali ne, ali imate otroke ali ne, vas vabimo, da sprejmete izziv. Prilagodite *Odločitev* svojemu stanu, pridružite se nam in sprejmite Božji klic, da postanete možje, ki so predani Bogu in sprejemajo vlogo duhovnih voditeljev svoje generacije.

Podpisati odločitev je enostavno, to vam bo vzelo le nekaj sekund. V polnosti živeti v skladu z njo in ostati zvest njenim načelom pa bo težko. Temu boste morali posvetiti ves čas do konca svojega življenja. Tega se zavedamo. Zato je dobro, da se te naloge lotite skupaj z drugimi možmi, saj boste lahko računali drug na drugega. Na koncu knjige smo v ta namen dodali vprašanja za

pogovor, na koncu vsakega poglavja pa vrstico iz Svetega pisma, ki se jo lahko naučite na pamet, ter poseben izziv, ki vam bo pomagal, da boste iz te izkušnje iztržili kar največ.

Zavedajte pa se tega: ne glede na to, kako se boste lotili branja, vsako poglavje v tej knjigi je posebna naložba v vas in vam bo pomagala zmagati. Vabimo vas, da ste *pogumni* – da spoznate, kaj pomeni biti moč trdne odločitve. Sami smo temu povsem predani, zato prosimo Boga, naj nam pomaga, da bi si prizadevali živeti tako, da bi nas na koncu imel za sebi zveste. Vabimo vas, da se nam na tem neverjetnem potovanju pridružite tudi vi.

Kot možje smo k temu poklicani. Ustvarjeni smo bili za to!

In po Božji milosti to lahko dosežemo. Čas je, da *postanemo pravi dedci!*

Budni bodite, stojte trdno v veri, možati bodite, bodite močni! (1 Kor 16,13)

PRVI DEL

KLIC MOŽEM

*Obrnil bo srce očetov k sinovom
in srce sinov k očetom, da ne pridem in ne udarim
dežele s prekletstvom.
(Mal 3,24)*

1. poglavje

Zakaj potrebujemo može odločitve?

*Prebudi se, ki spiš, in vstani od mrtvih
in razsvetlil te bo Kristus. Skrbno torej pazite,
kako živite, ne kot nemodri, ampak kot modri.
Skrbno izrabljajte čas, kajti dnevi so hudi.
(Ef 5, 14–16)*

Ko se je Jack prebudil, so vsi okoli njega kričali; to ga je vrglo nazaj v resničnost in v trenutku se je zavedel, da ne sanja. Njegova žena Sarah je zgrabila volan in se trudila spraviti njihov družinski avto nazaj na cesto, toda pretiravala je in zapeljala čez svoj pas proti nasproti vozečim avtomobilom. Voznik v poltovornjaku je močno zatrobil, hitro zapeljal s ceste in jih komajda zgrešil.

»Pazi!« je zavpil Jack in spet zagrabil za volan. Toda Sarah, ki se ga je še vedno oklepala, je zavila nazaj na desni pas, zopet pretiravala in na drugi strani še enkrat za-

peljala s ceste. Hreščanje odsevnikov, ki so se pod kolesi drobili na kosce, je kmalu zamenjal zvok obcestne ograje, ob katero se je drgnil bok njihovega vozila. Ko pa je prometni znak odbil desno stransko ogledalo, se je Jack zdrznil. Vsi trije otroci na zadnjih sedežih so začeli krčevito jokati, avto je drvel proti ostremu ovinku in edina stvar, ki jih je varovala pred tem, da bi strmoglavili čez peščeni nasip v prepad, je bila obcestna ograja.

»Pusti, Sarah! Imam ga!«

Dogajanje se je zelo upočasnilo. Pretreseni Jack se je obrnil k svoji ženi, ki je bila povsem prebledela, v očeh ji je bilo videti, da je močno prestrašena, roke pa je imela prilepljene na volan, saj sta se z možem borila – tako rekoč drug proti drugemu – za nadzor nad avtomobilom. Ozrl se je v vzvratno ogledalo in zagledal panične obraze svojih otrok, ki jih je imel raje kot vse na svetu. Jack je počasi začel dojemati, kaj se je zgodilo: zaspal je za volanom. Vedel je, da bi zaradi njega lahko umrla cela družina. Vedel pa je tudi, da je to, kar jih je spravilo v težave, obenem ključ do rešitve.

On sam.

Jack je odločno pohodil zavoro, avto je kar odneslo po cesti in vse je vrglo naprej, dokler jih niso močno zategnili varnostni pasovi. Ob cviljenju gum so se ustavili le nekaj centimetrov pred varnostno ograjo, ki jih je ločevala od globokega prepada. Vse je vrglo nazaj v sedeže, Jack pa se je v šoku zaradi katastrofe, od katere je bila njegova družina oddaljena le nekaj trenutkov, zastrmel skozi vetrobransko steklo.

Žena in otroci so ostali brez besed. Jack pa je tiho sedel in potlačeval čustveni izbruh, mešanico krivde in olajšanja. Sarah je odpela svoj varnostni pas, ga objela, naslonila glavo na njegove prsi in zaihtela od olajšanja. Tudi otroci so še vedno jokali, Jack pa je šepetal. »Žal mi je; žal mi je,« je spet in spet ponavljal.

Strah. Hvaležnost. Šok. Molitev. Sarah je premlevala vse možne čustvene odzive. Bila zmedena, toda počasi je spet prihajala k sebi. Ko pa se je njeno srce začelo umirjati in so njena lica spet začela dobivati barvo, je skozi solzne oči pogledala Jacka in zašepetala besede, ki jih ne bo nikoli pozabil: »Prosim, tega ne naredi nikoli več.«

Ta slikovita zgodba ponazarja, v kakšnem položaju so danes številni možje. Umikajo se in stvari jim polzijo iz rok. Dobili so nalogo, naj vodijo svoje družine, posajeni so bili na voznikov sedež. Toda sčasoma so se zaradi lastne otopelosti in čarov mračne, zapeljive kulture zasanjali.

V tem sanjskem svetu pa imajo moški pogosto občutek, da se jim je kot možem in očetom dovoljeno vesti neodgovorno, nezrelo, brezbržno in malomarno. Ob enem pa svoje družine izpostavljajo moralnim in duhovnim nevarnostim, ki ogrožajo njihove zakone, otroke in vero. Ne zavedajo se namreč, da se neodgovornost in urejeno družinsko življenje izključujeta.

In tako (ker ni drugega in ker je to nujno potrebno) morajo njihove žene na svojih ramenih nositi breme družin, da bi te sploh preživele. Toda te ženske so izmučene in hrepenijo po tem, da bi se moški, ki živi z njimi, prebudil, jih rešil in zopet prijel za volan.

Prav zato pa vabimo in prosimo može, naj bodo za volanom budni, da ne bo prepozno. Ali kar je še pomembneje, naj pomislijo, če se sploh zavedajo, da so na voznikovem sedežu.

Božja beseda namreč možem in očetom zapoveduje, naj ljubeče vodijo svoj dom. Kot možje smo poklicani, da živimo častno in pošteno in da v celoti sprejemamo zadolžitve, ki jih imamo kot pastirji svojih družin. Poklicani smo, da smo svojim ženam in otrokom vzor ljubezni in življenja po Kristusovem zgledu.

Ker gre za Božji klic, ni čudno, da brezbožna družba zaničuje očetovstvo in ga neprestano spodkopava in da napada in sprevača tisto, kar je Bog ustvaril in mu je pomembno. Možje zato pogosto slišimo, da nam ni dovoljeno biti voditelj in da to ni naša odgovornost. Toda naša avtoriteta ni družba. *Bog je.*

Zato si moramo biti pripravljeni zastaviti nekaj ključnih vprašanj:

- Je vaša žena utrujena, izčrpana in ima ves čas občutek, da na svojih ramenih nosi preveliko breme?
- Ali vašemu zakonu manjka jasne usmeritve, romantike in resnične bližine?
- So se otroci, ne glede na to, ali so še majhni ali že odrasli, od vas čustveno oddaljili in nimajo duhovnega odnosa z Bogom?
- Sta vaša vera in duhovno življenje šibka ali v najboljšem primeru mlačna?

Če v vaši družini sprejema vse odločitve žena, če je ona tista, ki ima roke na volanu, je tako najbrž zato, ker jih nimate vi. Ne glede na to, kaj dela, pa je Bog z namenom na voznikov sedež posadil prav *vas* in hoče, da bi prav *vi* vodili svojo družino. Seveda ženo nujno potrebujete, toda vodenje družine je zadolžitev, ki jo je Bog naložil vam, ne njej.

Morda vam to ne bo všeč. Morda se vam bo zdelo, da ste povsem neprimerni za to, da bi vodili svojo družino. Morda ne boste videli nobene možnosti, kako bi obnovili odnose, ki so se prelomili ali so zaznamovani z nezaupanjem. Tako kot številni drugi možje morda tudi vi marsikaj obžalujete in vidite mnogo ovir, zaradi katerih se vam zdi, da ne morete biti tak mož, kakršen hočete biti v sebi.

Vendar bodite pogumni! Rada bi vam vlila nekaj zelo resničnega upanja in vam pokazala, kako lahko uspešno pridete do cilja. Noben mož in nobena družina namreč ni izgubljen primer, če se zanjo zavzame Bog. In ker prav vi sedite na voznikovem sedežu, bo lahko Bog po vas vašo družino pripeljal nazaj na pot, ki vodi do varnosti, moči in zdravja.

Vsi moramo biti pripravljeni napraviti korak naprej. Če namreč dobro premislimo, je to, ali bomo kot očetje uspeli ali ne, ključno vprašanje naše generacije. *Voditelj namreč določa usmeritev.*

Globoko v sebi to vsi vemo.

In v resnici bi vsi radi, da se stvari izboljšajo.

OČETOVA MOČ

Če bi radi človeka zares dobro spoznali, mu recite, naj vam pove kaj o svojem očetu. Naj vam pove, kaj mu je rekel. Kakšen odnos je imel do njega. V čem mu je bil za vzor. Tako boste izvedeli, *zakaj* je nekdo tak, *kakršen* je. In če bo iskren, se lahko zgodi, da se bo moral boriti tudi s solzami; bodisi zato, ker ima svojega očeta tako zelo rad in ga občuduje, bodisi zato, ker ga je oče na tak ali drugačen način globoko prizadel.

Ne glede na to, koliko je star, si vsakdo želi priti do resničnega odgovora na vprašanje: »Kaj si moj oče v resnici misli o meni?« Naše srce namreč hrepeni po očetovi potrditvi. Če je ne dobi, si bomo morda vse življenje prizadevali za to, da bi dobili potrditev drugih in tako zapolnili velikansko praznino, ki jo je pustil oče. Če pa zaradi svojega očeta postanemo zagrenjeni, si bomo morda vse življenje prizadevali za to, da bi dokazali, kako se je motil. Govorili bomo: »Nikoli nočem biti tak kot moj oče.« V obeh primerih pa je prav oče

postal središče naših življenjskih čustvenih prizadevanj.

Toda vseeno se mnogo očetov ne zaveda, kako pomembno vlogo imajo, njihovim otrokom pa je usojeno, da zaradi tega trpijo. In če bi vse težave, ki so povezane z oddaljenimi, otopelimi ali odsotnimi očeti, poskusili izraziti z enim stavkom, bi se glasil takole: *Očetje so danes izgubili občutek za to, kakšen je njihov namen.*

Nekoč so se očetje namreč zelo dobro zavedali, kaj pomeni biti oče svojim otrokom. Vedeli so, kako pomemben vpliv imajo. Ker pa danes mnogo očetov ne ve, kdo so in kaj počnejo, na koncu delajo zelo malo. In ker svojih sinov ne naučijo, kako biti odgovoren mož, na njihovo mesto stopa sodobna kultura in jim na prefinjen način jemlje moškost.

Današnja generacija mladih mož zato ne ve, kaj pomeni biti moški. Kaj pomeni biti zrel in odgovoren voditelj. Ali kaj pomeni postati močan in odgovoren oče. Družba namreč fante vodi tako, da bi kar se da dolgo ostali fantje in s tem se otroštvo podaljšuje v trideseta leta, dekleta pa sili, naj postanejo ženske, še preden so na to pripravljene.

Namesto da bi fantje odrasli, se poročili in pogumno vzgojili naslednjo generacijo, na milijone mladih mož ostane samskih; čustveno so odvisni od svojih mater, ki jih morajo usmerjati, obenem pa so zasvojeni z zabavo, pornografijo in video igrami. Radi bi imeli pravice in ugodnosti, ki so namenjene možem, sprejemajo pa samo tiste dolžnosti in moralne zahteve, ki pritičejo fantom. Ko pa postanejo očetje, ne vedo, kaj morajo početi, in imajo občutek, da so na to vlogo popolnoma nepripravljene.

Podobno pa tudi mlade ženske v življenje vstopajo brez temeljnega občutka za samospoštovanje in lastno dostojanstvo. Namesto da bi izražale žensko očarljivost,

lepoto in milino, so mnoge postale skoraj tako (če ne celo enako) prostaške in nekulturne kot stereotipni moški. Mislijo namreč, da se morajo vesti čim bolj tako kot možje ali jih celo prekašati. S spogledovanjem, nespo- dobnostjo in nasilnim vedenjem neprestano iščejo sprejemanje in pozornost – to pa so prav tiste stvari, ki jih niso v dovolj veliki meri dobile od edinega moškega, čigar ljubezni in potrditve so si v življenju zares želele. In tako vsako leto na milijone najstnic svojo predragoceno deviškost proda za pico, film ali prilizovanje. Upajo, da bo teh nekaj minut, ki jih bodo preživele z najstnikom, zasvojenim s pornografijo in polnim podiv- janih hormonov, nekako zapolnilo globok in boleč pri- manjkljaj ljubezni, ki ga je v njihovem srcu pustil odsotni oče. Toda to se nikoli ne zgodi.

Košček sestavljanke, ki ves čas manjka? *Oče.*

MANJKAJOČI KOŠČEK

Če se oče oddalji, odide ali prezgodaj umre, se isto zgodi tudi s koščkom otrokovega srca. Če je namreč otrok oddaljen od svojega očeta, nastane v njem ogro- mna praznina in mnogo potreb na vseh ključnih po- dročjih, za katera je odgovoren oče, ostane nezadovo- ljenih.

Vedno več otrok hodi zvečer spat, ko njihovih oče- tov še ni doma. Fizična odsotnost očetov je tako najhuj- ša družinska in družbena težava, s katero se danes soo- ča Amerika.¹

Raziskave so namreč pretresljive. Zaporniki, narko- mani, tisti, ki ne dokončajo šolanja, ubežniki in posilje-

¹ Glenn T. Stanton, *FocusFamilyInsight*, Global Development Family Research memo, 19. junij 2009.

valci imajo nekaj skupnega. Velika večina izmed njih izhaja iz družin, v katerih ni očetov. V družinah brez očetov se zgodi tudi več kot polovica samomorov med mladimi in iz njih izhaja večina otrok z vedenjskimi motnjami. Otroci imajo prav tako dvajsetkrat več možnosti, da bodo končali v zaporu, če v njihovem življenju ni očeta.²

Odsotnost očetov pa vpliva tudi na telesno zdravje otrok. Tiste, ki živijo brez očeta, namreč veliko pogosteje mučijo astma, glavoboli, anksiozne motnje, depresija in vedenjske težave. In veliko verjetneje je, da bodo uživali droge ali napravili samomor.³

Tako je razumljivo, zakaj ima, kot piše v Svetem pismu, Bog v svojem srcu posebno mesto za dve posebni vrsti ljudi: za *otroke, ki nimajo očeta*, in za *vdove*. Tudi v Jak 1,27 v Svetem pismu beremo, da je to »čista in neomadeževana pobožnost«, če obiskujemo sirote in vdove, ki so v »stiski«, ter jim izkazujemo sočutje. In kaj imajo skupnega otroci brez očeta in vdove? Najpomembnejši moški v njihovem življenju, ki bi jih moral voditi, je izginil.

Tudi očetje, ki se z vsem srcem trudijo, da bi svojo vlogo opravili kar najbolje, se srečujejo s celo vrsto stvari, ki jih ovirajo in jih odvrtaajo od nalog voditelja. Številni dejavniki namreč spodkopavajo očetovstvo. Tukaj so navedeni nekateri najpomembnejši izmed njih.

Ločitev. Zakon je lepilo, ki očeta povezuje z otroki. Rojstvo zunaj zakona in ločitev pa sta dva najpomemb-

² Bryan Davis, »Father Facts«, *All Pro Dad*. <http://www.allprodad.com/playbook/viewarticle.php?art=375>.

³ »Turning the Corner on Father Absence in Black America.« Raziskovalni inštitut Molehouse [Molehouse Research Institute] in Inštitut za ameriške vrednote [Institute for American Values]. *The Medical Institute for Sexual Health Update*, jesen 1999, zv. 7, št. 3.

nejša dejavnika, ki očetom kradeta otroke. V preteklih generacijah se je veliko pogosteje dogajalo, da so pari zaradi otrok ostali skupaj. Danes pa je srednja generacija vedno bolj prepričana, da je za otroke bolje, če se nesrečni starši ločijo. Toda statistika razkriva, da ni tako. Za otroke je absolutno najbolje, če so priča temu, kako se njihovi starši ponižajo, pokesajo svoje sebičnosti, odpustijo drug drugemu in se spet posvetijo svojemu zakonu. Prikladnost ločitve brez navedenega vzroka ima torej izjemno visoko ceno. In vsako leto so jo prisiljeni plačevati milijoni nedolžnih otrok.

Delo. Pred industrijsko revolucijo so očetje v glavnem delali doma, otroci pa so pogosto delali skupaj z *njimi*. Tako so očetje dobili naravno priložnost, da so svojo vero in svoje vrednote posredovali naslednji generaciji. Toda na začetku devetnajstega stoletja so tovarne može odtrgale od doma, otroci so ostali sami z mamo, vloga očetov se je s tem zmanjšala. Ko je namreč oče končno le prišel domov, je bil preveč utrujen, da bi se ukvarjal z otroki, in družina je dobila samo ostanke njegove pozornosti in energije. Ta težava še vedno traja. Če mož ne postavi meja in se ne nauči reči ne, ga bodo delovne obveznosti neprestano trgale od žene in otrok, katerih srca hrepenijo po njem.

Zabava. Može danes več časa posvetijo gledanju televizije in brskanju po spletu kot pa resnim pogovorom s svojimi otroki. Če otroci skupaj z očetom gledajo televizijo, televizija nanje vpliva močneje kot oče. In tak oče ni kaj prida.

Gonja proti očetom v medijih. Ko je bila Amerika še pod večjim vplivom judovsko-krščanske etike kot danes, so bili očetje na televiziji in v filmih običajno prikazani kot častni in junaški možje. V petdesetih in šestdesetih letih dvajsetega stoletja so namreč nanizanke, kot so *Očetje najbolje vedo*, *Šov Andyja Griffitha*, *Moji tri-*

je sinovi in Prepusti to Beaverju, očete predstavljale kot močne, inteligentne in odgovorne ljudi. Danes pa so očetje na televiziji prikazani kot nesposobneži in jih žene in nesramni otroci neprestano prinašajo okrog. Ta njihova sprevrženost in otopelost pa na komaj opazen način spreminja dožemanje, kaj je za očete normalno, in se lahko prikrade tudi v pričakovanja, ki jih gojimo do sebe.

Cerkev. Boli naju, da morava zapisati tudi to točko, toda vse pre pogosto se dogaja, da duhovniki mož ne učijo, kaj o njihovi vlogi in odgovornosti pravi Božja beseda. V mnogih cerkvah so tudi programi tako organizirani, da so družine ločene in tako otroci nikoli ne vidijo svojih očetov, kako vodijo skupine, berejo berila, slavijo Boga ali molijo, saj jih takrat, ko to delajo, ni zraven.

Vendar to niso vse grožnje. Vse od feminističnega gibanja, ki neprestano spodkopava vodstveno vlogo mož, pa do zakonske ureditve področja splava, ki s pravnim jezikom sporoča, da je mati edina odgovorna za življenje svojih otrok, in socialne zakonodaje, ki mamam plačuje, da bi bile ločene od očetov, se možje spopadamo z družbo, ki nas hoče pokončati.

Kar pa nas ne bi smelo presenečati.

Hudič namreč ne bo nikoli prenehal napadati tistega, kar je za Boga še posebej pomembno. Tako kot na bojišču si tudi tu sovražnik prizadeva, da bi najprej pokončal voditelja. Če hočete izločiti neko moštvo iz boja za prvaka, onemogočite delovanje njihovega organizatorja igre. In kako zmagate pri šahu? Tako, da matirate kralja. Kot mož in oče ste torej tarča popolnega napada. Prav zato danes bolj kot kadarkoli doslej potrebujemo može odločitve, ki bodo razumeli, kakšna je njihova vloga.